

W.T.P. Wolston

De Morgenster

Lezing 1 - Zie de bruidegom

Mattheüs 25:6; Hebreeën 9:13-28; Openbaring 22:16

Inleiding

Er zijn drie Schriftplaatsen waar de Heer Jezus Christus aan ons wordt voorgesteld, en die hebben we in deze paar verzen van Hebreeën 9, die ik zojuist heb gelezen. In krachtige maar ook beknopte bewoordingen heeft de Geest van God in het slotdeel van Hebreeën 9 de drie posities samengevat, waarin wij de Heer Jezus Christus kunnen zien, uiteraard als Mens. Wat Hij in de eeuwigheid was, is hier niet aan de orde. We zien Hem in deze verzen in de wereld om het offer van Zijn leven te brengen op het kruis, ja, als gestorven. We zien Hem daarna opgenomen in de hemel, aan Gods rechterhand, waar Hij is gekroond met eer en heerlijkheid. En ten slotte wordt Zijn wederkomst aangekondigd voor de Zijnen (Hebr. 9:13-28).

We hebben daarom de hele waarheid over Christus, als gekomen in de wereld, geloofd in de wereld, en nog terug te komen in deze passage. Natuurlijk zijn er nog veel andere plaatsen waarnaar ik moet verwijzen, waarin de daden van de Heer Jezus Christus aan ons worden voorgesteld. Maar ik wil dit gedeelte in de eerste plaats noemen; je hebt hier de drie openbaringen of verschijningen van Christus. In vers 26 vinden we de eerste: 'Maar nu is Hij eenmaal in de voleinding van de eeuwen geopenbaard om de zonde af te schaffen door het slachtoffer van Zichzelf'. Hij kwam om te lijden en te sterven. Dan vinden we in vers 24 de tweede: Christus is niet ingegaan in het met handen gemaakte heiligdom, een tegenbeeld van het

ware, maar in de hemel zelf, om nu te verschijnen voor het aangezicht van God voor ons.

Dit 'voor ons' is een buitengewoon mooie uitdrukking. Wat betekenen deze woorden? Daarover spreekt 1 Korinthiërs 15:23, waar staat: 'daarna die van Christus zijn, bij Zijn komst'. Hij verschijnt nu voor ons in de tegenwoordigheid van God. Hij vertegenwoordigde ons eens in de dood, Hij vertegenwoordigt ons nu in het leven. En wat is het volgende? Hij zal 'zonder zonde verschijnen tot behoudenis aan hen die Hem verwachten' (Hebr. 9:28). Hij komt om ons in de glorie te brengen.

De waarheid van de komst van de Heer is een van de gelukkigste dingen die mogelijk zijn voor de christen, terwijl het een ernstige gebeurtenis is voor iemand die geen christen is. Met christen bedoel ik dan een ware gelovige, iemand die Jezus Christus echt kent als zijn Verlosser en Heer. Het is een goede zaak om de Verlosser te zoeken! Mensen kunnen zeggen: 'Maar u verwacht toch niet dat de Heer *nu* al komt?' Dat is precies wat ik verwacht; en het getuigenis van de Schrift is zo duidelijk over de komst van de Heer, dat ik met Zijn hulp de belangrijkste punten daarvan wil aangeven.

Als je de moeite neemt om de Schrift te onderzoeken, zul je merken dat van de 27 gedeelten waaruit het Nieuwe Testament bestaat, niet minder dan 22 spreken over de terugkeer van de Heer Jezus. Alle evangeliën, de Handelingen, elke brief van Paulus, Jakobus, Petrus, Judas, Johannes (behalve zijn twee kleine brieven) en de Openbaring getuigen hiervan. Zo wordt in bijna elk deel van het Nieuwe Testament Zijn terugkeer altijd aan ons voorgesteld, als dat wat dagelijks verwacht zou moeten worden.

Maar waarom die uitzonderingen, en wat zijn die? De uitzonderingen zijn deze: de brieven aan de Galaten, Efeziërs en Filemon, en de twee kleine brieven van Johannes. Deze verwijzen niet naar de komst van de Heer, en de reden is volgens mij niet ver te zoeken. Waarom niet de Galaten? Omdat ze de waarde van Zijn eerste komst niet begrepen. Ze waren niet op de hoogte van het evangelie van de verlossing. Zij dachten dat zij zouden gered worden door de wet, door hun werken. Daarom moet Paulus opnieuw beginnen en vertellen wat de waarde en de gevolgen van Christus' eerste komst zijn.

Waarom niet de Efeziërs? Omdat je dan precies aan de andere kant van de waarheid staat. De gezegende waarheid die in Efeziërs naar voren komt, is deze: dat de gelovige al begenadigd is in de Geliefde (Ef. 1:6). Want zoals Efeziërs 2:4-6 zegt: 'God Die rijk is aan barmhartigheid, heeft ons vanwege Zijn grote liefde waarmee Hij ons heeft liefgehad, toen ook wij dood waren in de overtredingen, levend gemaakt met Christus (uit genade bent u behouden), en heeft ons mee

opgewekt en mee doen zitten in de hemelse gewesten in Christus Jezus'. De gelovige wordt volgens de waarheid van deze brief gezien als nu in Christus geplaatst daar waar Christus is, in de hemel.

Dan Filemon, een liefdevol pastoraal briefje van de geliefde apostel aan een meester van een weggelopen slaaf, die hij terugstuurt naar zijn heer. Een mooie, goede daad, en daarom zou ik niet verwachten dat Paulus in zo'n geval verwijst naar de komst van de Heer. De twee kleine brieven van Johannes zijn op vergelijkbare wijze gevuld met specifieke instructies gericht aan een individu.

De leer van het boek Openbaring is vooral dat de Heer terugkomt, en dat Hij eerst terugkomt voor Zijn volk en daarna om de aarde te herstellen. Ik weet dat de algemene gedachte is dat wanneer de Heer terugkomt, het ditmaal is om de wereld te oordelen. Er is geen twijfel over dat Hij zal oordelen. Maar laat me dit erover zeggen – en het was een grote hulp voor mijzelf toen ik dit punt zag – dat de terugkeer van de Heer in dit karakter verband houdt met wat de Schrift als *profetie* beschouwt. Dat is *niet* de christelijke hoop. De christelijke hoop is totaal verschillend van de profetie (2 Petr. 1:19). We vinden veel profetieën in het Oude Testament; maar let op, alle profetie heeft betrekking op de aarde, terwijl de christelijke hoop betrekking heeft op de hemel. Welnu, de Heer Jezus is Zelf als Mens naar de hemel gegaan en Hij is van plan degenen die Hem toebehoren daarheen op te nemen.

Ik herhaal dat de specifieke hoop van de gemeente niet is dat de aarde wordt hersteld, hoewel dit God zij dank wel zal gebeuren. Maar onze hoop is Christus Zelf, Christus die komt voor Zijn duur gekochte volk. Waarom presenteert de Heer Zichzelf aan ons als 'de blinkende Morgenster' in Openbaring 22:16? Iedereen begrijpt wat de morgenster is. Het is geen daglicht. Je hebt nooit iemand 's morgens wakker zien worden door de morgenster. Je moet vroeg opstaan om de morgenster te zien. Wat mensen 's ochtends wakker maakt, is het zonlicht, het daglicht. Wat je in deze passage hebt, is de hoop van de christen. Christus is nu als Verlosser verhoogd in de hemel en Hij is Degene die terugkeert voor Zijn volk. En de manier waarop wij heengaan om bij Hem te zijn is heel mooi. De Morgenster is Christus voor de wakende christen, terwijl de wereld nog in slaap verzonken ligt.

De blinkende Morgenster

Deze uitdrukking komt driemaal voor in het Nieuwe Testament. Je vindt ook een verwijzing in het boek Jesaja naar de morgenster, maar de morgenster daar is de vijand van Christus, niet Christus Zelf. De tekst luidt als volgt: 'Hoe bent u uit de

hemel gevallen, morgenster¹, zoon van de dageraad!' (Jes. 14:12). Dit is hier Christus' vijand en hij moet worden geoordeeld en vernietigd. Maar de morgenster van het Nieuwe Testament is altijd de gezegende Heer Jezus Christus Zelf. De apostel Petrus spreekt er als eerste over in zijn tweede brief. Hij zegt, verwijzend naar de berg van de verheerlijking: 'Want niet als navolgers van vernuftig verzonnen fabels hebben wij u de kracht en komst van onze Heer Jezus Christus bekend gemaakt, maar als ooggetuigen van Zijn majesteit. Want Hij ontving van God de Vader eer en heerlijkheid, toen van de luisterrijke heerlijkheid zo'n stem tot Hem kwam: Deze is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik welbehagen heb gevonden. En wij hoorden deze stem uit de hemel komen, toen wij met Hem op de heilige berg waren. En zo hebben wij het profetische woord des te vaster, en u doet er goed aan daarop acht te geven als op een lamp die schijnt in een duistere plaats, totdat de dag aanbreekt en de morgenster opgaat in uw harten' (2 Petr. 1:16-19).

Wat zag Petrus op de berg? De Heer Jezus, samen met Mozes en Elia, de vertegenwoordigers van twee groepen:

1. Mozes, een man die was gestorven en in glorie verschijnt;
2. Elia, een man die nooit is gestorven, maar zonder te sterven naar de hemel is gegaan.

Deze twee mannen verschenen met de Heer in heerlijkheid. Daarbij heb je nog Petrus, Jakobus en Johannes, discipelen op aarde. Dit is een beeld van het komende koninkrijk van Christus. Je hebt de hemelse kant, maar ook de aardse kant van het komende rijk.

Een van de mooie kanten van het evangelie is deze: de gelovige heeft het recht om zonder te sterven de glorie binnen te gaan, omdat Hij op Wie de dood geen enkele aanspraak had voor ons in de dood is neergedaald. Dit zie je al voorgesteld in Elia. Maar Petrus voegt eraan toe: 'En zo hebben wij het profetische woord des te vaster, en u doet er goed aan daarop acht te geven als op een lamp die schijnt in een duistere plaats'. Een lamp is goed voor een iemand in een donkere nacht, maar lamplicht is geen daglicht. Ik kan me wenden tot de profetie, die de lamp is; en het licht van de profetie zal mij tonen hoe ik mijn weg kan vinden door de wereld, die onder het oordeel ligt. Maar er is iets beters dan dat. Als christenen zijn we nu in het volle licht geplaatst. Wij zijn kinderen van het licht, en kinderen van de dag. Zo breekt het daglicht aan in het hart van de christen, *voordat* de dag de wereld

¹ 'heylel' = lichtdrager (Lucifer in KJV). Originele tekst luidt vertaald: O Lucifer, zoon van de morgen'.

verlicht. En de Morgenster, Christus Zelf in hemelse gunst, wordt door gelovigen gezien in dit karakter, voordat Hij opgaat als de Zon van de gerechtigheid. De lamp van de profetie is goed, het hemelse licht van de christen is veel beter.

Opnieuw zegt de Heer Jezus in Openbaring 2 tegen de overwinnaar in Thyatira: 'Ik zal hem de morgenster geven'. Wat betekent dat? Hijzelf, de komende Heer, geeft de overwinnaar uit Thyatira de morgenster. Het was de donkerste tijd in de achteruitgang van de gemeente; en toen werd de hoop op de komst van de Heer weer voorgesteld, om het hart van de overwinnaars te verblijden.

De Geest en de bruid

Ik ga nu naar wat de Heer zegt in het boek Openbaring: 'Ik, Jezus, heb Mijn engel gezonden om u deze dingen te betuigen voor de gemeenten. Ik ben de wortel en het geslacht van David, de blinkende morgenster' (Openb. 22:16). Hij presenteert Zichzelf, Zijn eigen glorieuze persoon. Het antwoord volgt direct: 'En de Geest en de bruid zeggen: Kom!' Het antwoord is de roepstem van de Geest in de hele gemeente en dit laat zien wat de houding van de gemeente zou moeten zijn tot aan het einde.

Kunnen jullie, beste vrienden, vanavond tegen de Heer Jezus zeggen: Kom, Heer Jezus? Maar, zeg je misschien: dat zou wel heel serieus zijn. Dat zou het zeker zijn, als je er nog niet klaar voor bent. Maar ik zal het vragen aan hen die er klaar voor zijn: Wilt u de gezegende Verlosser niet ontmoeten? Jullie houden toch van de Heer Jezus, zouden jullie Hem niet willen ontmoeten? Dat is precies waar ons hart op wacht. Natuurlijk is het voor wie van Hem houdt. Het hart moet eerst voor Christus gewonnen worden; en waar er genegenheid voor de Bruidegom is, maar tot nu toe gebrek aan kennis, voegt de Geest eraan toe: 'En laat hij die het hoort, zeggen: Kom!' Het is niet alleen dat diegene die het begrijpt het recht heeft om 'Kom' te zeggen. Maar wie het voor het eerst hoort, moet ook 'Kom' leren zeggen. Oftewel: 'Kom Heer Jezus, kom!'

De onmiddellijke terugkeer van de Heer Jezus is bovenal passend voor het hart dat Hem werkelijk kent en liefheeft. En op de een of andere manier, bijna door het hele Nieuwe Testament heen, wordt de komst van de Heer Jezus zo gepresenteerd. Ik zal je niet door de Schrift leiden, want het zou veel meer tijd kosten dan ik tot mijn beschikking heb om alle passages te lezen. Het volstaat te herhalen dat in elk deel van het Nieuwe Testament, behalve de vijf boeken die ik al heb genoemd, de waarheid over de komst van de Heer aan ons wordt voorgesteld als de

eerstvolgende gebeurtenis die zal plaatsvinden voor de gelovige; en dat het niet nodig is die komst uit te stellen.

Het Vaderhuis

Ik zal Johannes 14 kort noemen, want daar ontvouwt de Heer deze waarheid heel eenvoudig, toen Hij de aarde verliet: 'In het huis van Mijn Vader zijn vele woningen; als het niet zo was, zou Ik het u hebben gezegd, want Ik ga heen om u plaats te bereiden. En als Ik heengegaan ben en plaats voor u heb bereid, kom Ik weer en zal u tot Mij nemen, opdat ook u zult zijn waar Ik ben' (Joh. 14:2-3). Nu zeggen de mensen misschien: Ik dacht dat dit de dood betekent? Ik heb nog nooit zoiets gehoord, want de dood is niet verdwenen. Nee, zeg je dan, het is de Heer die naar de heiligen toekomt. De heilige die overlijdt komt in de tegenwoordigheid van de Heer, zodat hij de dood niet meer ziet, wat heel gezegend is. Maar hier zegt Hij iets anders: 'Als Ik ben heengegaan, kom Ik weer'. De waarheid is die van het Vaderhuis. Het tafereel van licht en glorie, het Vaderhuis in de hoge, voor ons verworven door het bloed van de Verlosser; en op het juiste moment zal Hij komen om al de Zijnen tot Zich te nemen. Hij zal de doden opwekken, de levenden veranderen; en zij zullen allemaal bij Hem zijn en voor altijd aan Hem gelijkvormig zijn. Dit is de christelijke hoop.

Maar wat is dan de basis hiervoor? De basis van die hoop is de wonderbare waarheid die onvouwd wordt in het Schriftgedeelte dat ik vanavond heb voorgelezen. Ik vraag je daarom terug te gaan naar 1 Korinthiërs 15. Want het is onmogelijk dat u of ik stilletjes op de Heer Jezus kunnen wachten, of rustig en vreugdevol aan Zijn komst kunnen denken, als wij geen helder beeld hebben van de waarde en het effect van het werk dat Hij heeft verricht. Het is onmogelijk om aan de terugkeer van de gezegende Verlosser te denken, tenzij het geweten is gezuiverd en het hart rustig is, in de wetenschap dat alle zonden zijn vergeven.

Dit hoofdstuk ontvouwt het Evangelie op eenvoudige wijze en toont de waarheid van de opstanding en wat ermee verbonden is. U zult dus zien wat de basis is van onze hoop als christenen. Met 'ons' bedoel ik de hele familie van Gods kinderen, alle ware gelovigen in de Heer Jezus Christus. De hoop van de christen is wat de Schrift presenteert als het verlangen van elk hart dat Christus kent. Het berust op het feit van Zijn dood en opstanding; en daarom nodig ik u uit om te zien hoe de Geest van God de dood van Christus, Zijn opstanding en de opstanding van de heiligen bij de komst van de Heer allemaal met elkaar verbindt. Wij zijn allemaal verbonden met Hem die gestorven is, op Wie de dood geen aanspraak heeft.

Christus komt terug

Hoe komt de Heer Jezus Christus? 'In een oogwenk' (1 Kor. 15:51). Zal de wereld dat zien, of zich ervan bewust zijn? Ik denk het niet. De komst van de Verlosser als de Bruidegom is voor de bruidsgemeente, voor de verlost, Zijn eigen geliefde volk.

Laten we het doel, de aard en de waarde van de komst van de Verlosser duidelijk vasthouden, dan is deze waarheid helder. In Korinthe had men het begrip van het Evangelie opgegeven. De satan kwam binnen en ontkende de opstanding van het lichaam. Maar let op. Paulus argumenteert als volgt: Geef de opstanding van het lichaam op, maar wat doe je dan? Je geeft Christus op! De bedoeling van de satan is altijd om op de een of andere manier de Heer Jezus te vernederen. De apostel Paulus weerlegde die dwaling door het Evangelie te vertellen: 'Ik nu maak u bekend, broeders, het evangelie dat ik u heb verkondigd, dat u ook hebt aangenomen, waarin u ook staat, waardoor u ook behouden wordt'. Het Evangelie redt mensen volledig, wanneer het wordt aangenomen.

Maar waarom zegt hij dan: 'waardoor u ook behouden wordt (als u vasthoudt aan het woord dat ik u heb verkondigd), tenzij u tevergeefs hebt geloofd' (1 Kor. 15:1-2)? Wat bedoelt hij met 'tevergeefs'? Hij bedoelt dit. Als dit allemaal een mythe was, een fabel, dan bleef er niets over om zeker van te zijn. Maar zie je dan niet dat het geen fabel was, maar de waarheid? En daarom herhaalt hij 'dat Christus voor onze zonden gestorven is, naar de Schriften' (vs. 3). Geweldig nieuws in een wereld waar de dood regeert! Christus is voor onze zonden gestorven. Welnu, dat geloof ik. Ben je vrij van je zonden, zijn ze vergeven? Hij stierf voor onze zonden. Stel dat ik diep in de schuld zit, en jij zou voor mij al die schuld betalen. Zou ik dan vrij van schuld zijn? Ik zou vrij zijn. Natuurlijk, want dat is precies het doel waarvoor je de schuld hebt betaald. Je wilde mij vrijheid geven en dat deed je door de schuld te betalen.

Christus is dus voor onze zonden gestorven. Hij stierf voor onze zonden, volgens de Schriften. Het oordeel van God over de mens vanwege zijn zonden is dat hij sterft. Daarom zeggen de mensen: Er is maar één ding waar je zeker van kunt zijn, en dat is de dood. Ik sta hier en zeg dapper: dat is precies waar ik *niet zeker* van ben. En waarom? Omdat ik volledig geloof in het heerlijke nieuws dat Christus voor mij gestorven is. Elke gelovige heeft het recht te zeggen: Hij is voor mij gestorven. Hij stierf voor onze zonden, volgens de Schriften.

Zonder zonde zal Hij verschijnen

Het is helemaal waar dat het loon van de zonde de dood is. Maar Hebreeën 9 geeft ons hoop: 'Evenzeer als het de mensen beschikt is eenmaal te sterven en daarna het oordeel, zo zal ook Christus, eenmaal geofferd om de zonden van velen te dragen, de tweede keer zonder zonde verschijnen tot behoudenis aan hen die Hem verwachten' (Hebr. 9:27-28). Hier zien we de onvermijdelijke gevolgen van de zonde van de mens: de dood en het oordeel door Gods hand. Maar wat is er gebeurd? Goed nieuws! Na de zonde, en vóór de oordeelsdag, wanneer de hele kwestie van de zonde tussen God en ons moet worden rechtgezet, is er nog iets gebeurd. De Zoon van God is in onze plaats getreden. Hij is gestorven voor ons, voor onze zonden, voor zondaars. En wat is het resultaat? Dat wij die in Hem geloven nu de kloof zijn overgestoken. Wij staan aan de andere kant van de dood en het oordeel. Het is geweldig om dat te weten.

Iemand die Christus kent, staat op de grond waar het vuur al gewoed heeft. Ik neem aan dat jullie allemaal weten hoe je je moet gedragen in een brandende prairie, als je merkt dat het verslindende vuur achter je aan komt. Het vuur komt snel. Het is niet goed om te vluchten. Er is maar één manier van ontsnapping: de plek waar je staat moet verbranden; Steek het gras in brand met je eigen hand, en wat is het resultaat? Er komt een verslindende vlam op; er was niets om aan te steken, niets om te verbranden, maar het is allemaal verteerd. Pas dat nu op jezelf toe. Hoe ga je God onder ogen komen over de kwestie van je zonden, als je niet in Christus kunt rusten? Maar hier is het goede nieuws voor zondaars. Christus 'stierf voor onze zonden,' en Hij droeg de gevolgen daarvan, de dood en het oordeel dat wij hadden verdiend. En Hij werd begraven, en werd op de derde dag weer opgewekt, volgens de Schriften.

Paulus zegt: 'Daarna is Hij verschenen aan meer dan vijfhonderd broeders tegelijk (...) en het allerlaatst is Hij ook aan mij verschenen' (1 Kor. 15:6-8). Ik heb Hem in glorie gezien, en jij komt mij vertellen dat er geen opstanding is? Hoe kan dat? Maar als er geen opstanding van doden is, dan is ook Christus niet opgewekt. Ik vind dat een prachtige conclusie. Hij redeneert van ons uit naar Christus, want Hij was ooit zo dood als iemand in dit publiek maar kan zijn. Goed nieuws! Ik leer dat Hij op Wie de dood geen enkele aanspraak had, die 'geen zonde gekend heeft' (2 Kor. 5:21), die de Vader Zijn geliefde Zoon noemt, uiteindelijk in genade naar het kruis is gegaan. Daar heeft Hij in de duisternis van dat tafereel waarin geen oog ooit kan doordringen, de hele kwestie van onze zonden en onze schuld voor God geregeld. Hij stierf, op Wie de dood geen aanspraak maakte, in de plaats van arme, schuldige zondaars. En wat is de gevolg? Leven en zegen voor wie zich aan Hem vastklemt en

op Hem ziet. De liefde van Christus dringt het hart om Hem simpelweg te vertrouwen.

Overwinning door Christus

Let nu op, als er geen opstanding is van de doden, zegt Paulus: 'als Christus niet is opgewekt, dan is ook onze prediking vergeefs, en vergeefs is ook uw geloof en dan blijken wij ook valse getuigen van God te zijn, omdat wij van God getuigd hebben dat Hij Christus heeft opgewekt, die Hij niet heeft opgewekt als er inderdaad geen doden worden opgewekt'. 'En als Christus niet is opgewekt, dan is uw geloof inhoudsloos, dan bent u nog in uw zonden' (1 Kor. 15:13-17).

Maar wat is het contrast? Als Christus is opgewekt, voor iedere persoon die Hem gelooft, dan *ben je niet meer in je zonden*. Dat is het evangelie, waarin ik geloof. God zij dank, ik weet dat mijn zonden vergeven zijn. Bovendien is de vergeving, de redding, voor ons verworven door het sterven van Christus. Ik spreek graag over de gezegende Verlosser, die de dood is binnengegaan, het domein van de dood. En wat heeft Hij gedaan? Hij heeft Gods eisen in gerechtigheid beantwoord, en God verheerlijkt ten opzichte van de zonde. Hij heeft de satan verslagen, zijn macht verbroken, de dood tenietgedaan en is weer uit de dood opgestaan. Christus heeft de overwinning behaald, die iedereen die zich aan Hem vastklemt, verlost en brengt in het genot van de overwinning die Jezus voor ons heeft behaald.

Wat toont de kracht en de volheid van het Evangelie? Dat Hij die voor ons stierf, weer uit de doden is opgewekt. Als Christus niet is opgewekt, bent u nog in uw zonden. Maar als Hij is opgewekt, wat dan? De twee gevolgen van de zonde – dood en oordeel – zijn weggedaan! De gezegende Verlosser nam het kruis op Zich en het resultaat is dit: dat de sluier van de dood is vaneengescheurd, en de weg naar Gods tegenwoordigheid open staat. Want het bloed van de verzoening geeft ons recht om dicht bij God te komen.

Voordat dit wordt begrepen, zal er een werk van Gods genade in je hart moeten plaatsvinden. Je moet je onbelangrijk voelen, een zondaar. En op het moment dat het hart zich voor God buigt, in het besef van eigen schuld, toont de Geest van God aan u of jou de waarde van het verzoenend lijden en het vergoten bloed van Jezus Christus. Dat eenmaal voltooide werk is absoluut betrouwbaar en beschikbaar voor elke ziel die simpelweg in Hem gelooft. Hij is gestorven en weer opgestaan. Kijk naar de opgestane Verlosser, en de overwinningstrofee in Zijn zijde. Hij is afgedaald in de diepte van de dood, zodat Hij iedereen kan verlossen die simpelweg gelooft en zich aan Zijn gezegende Persoon toevertrouwt.

Maar de apostel voegt eraan toe: 'Maar nu, Christus is opgewekt uit de doden, als eersteling van hen die ontslapen zijn' (15:20). Het punt is dit: de opstanding van de Heer Jezus was het bewijs van de absolute gunst van God tegenover die Gezegende. Er worden twee opstandingen genoemd in het Nieuwe Testament: er is de opstanding tot het leven, en de opstanding tot het oordeel (Joh. 5:29). De opstanding van de Heer Jezus is het voorbeeld van de opstanding van hen die Hem toebehoren. 'Want waar de dood is door een mens, is ook de opstanding van de doden door een Mens' (vs. 21). Hoe dan? Omdat Jezus de Man was op Wie de dood geen enkele aanspraak kon maken. Hij ging in de dood, en nam de angel eruit. Hij is Overwinnaar, de opgestane Verlosser.

Wat was de reden van de vervolging in Handelingen 4:2? Waarom werden de apostelen gevangen gezet? Omdat 'zij het volk leerden en in Jezus de opstanding uit de doden verkondigden'. Je vertelt de mensen maar dat er een algemene opstanding is, en dat alle doden samen zullen opstaan en dat daarna de zaken zullen worden geregeld, of ze gered zullen worden of niet. Dit zal worden aanvaard als een heel mooie, orthodoxe leer. Maar vertel hun het volgende: dat de opstanding van Gods volk zal zijn naar het voorbeeld van Christus, en duizend jaar vóór de opstanding van de ongelovigen. Wat zal er dan gebeuren? Hierdoor wordt soms een flinke dosis emotie wakker gemaakt.

Maar dit is gewoon wat de Schrift ons vertelt. Dit is de eerste opstanding, waarvan Christus Zelf de eerste vrucht was, de Eersteling. In het boek Openbaring lezen we: 'Gelukkig en heilig is hij die aan de eerste opstanding deelheeft; over dezen heeft de tweede dood geen macht, maar zij zullen priesters van God en van Christus zijn en met Hem de duizend jaren regeren' (Openb. 20:5-6). En de andere opstanding dan? De rest van de doden wordt pas weer levend nadat de duizend jaar voorbij zijn. Maar let op: de Heilige Geest noemt dit niet de tweede opstanding. Hij noemt het 'de tweede dood' (20:6, 14). God behoeft iedereen aanwezig hier voor die opstanding, want het is de opstanding tot het oordeel.

Nergens in de Schrift wordt het dogma gevonden van een algemene opstanding van de verlost en van de verlorenen, allemaal samen. De opstanding van de heiligen vindt plaats vóór het duizendjarige rijk van Christus. De opstanding na Zijn duizendjarige regering is ten oordeel, en de Heilige Geest bestempelt dat als 'de tweede dood'. Ik denk dat één keer sterven wel genoeg is. Maar ik verheug me hier vanavond goed nieuws te mogen vertellen aan iemand die zich zorgen maakt over de dood. Er is geen reden dat een christen überhaupt moet sterven. Ik zeg niet: ik zal niet sterven. Het enige wat ik zeg is: ik wacht er niet op. De dood kan komen, niet: *moet komen*. De Heer zal komen.

De heerlijke boodschap is dit: Christus is voor ons in de dood gegaan, en daaruit weer opgestaan. Degenen die Hem toebehoren, zijn verlost door Zijn kostbaar bloed. Ze zijn tot God gebracht en staan voor Hem op de grondslag van het werk dat Christus heeft volbracht. Zijn opstanding is het bewijs van de waarde van Zijn werk; en de opstanding van Christus is het voorbeeld van de opstanding van allen die Hem toebehoren, op de dag van Zijn wederkomst.

Er is nog meer. 1 Korinthiërs 15 zegt ons: 'Wij zullen niet allen ontslapen' (vs. 51). Wanneer werd Christus het Hoofd van Zijn lichaam? Niet voordat Hij uit de dood was opgestaan. Maar Hij leeft en is de heerlijkheid binnengegaan. Het is de opgestane Christus waartoe je hart zich moet wenden. Het is niet alleen dat de gezegende Verlosser is gestorven. Zeker, maar Hij stond weer op uit de doden. De steen werd weggerold en nu is Hij opgestaan. Allen die Hem toebehoren, zullen delen in de vruchten van Zijn volbrachte werk. Christus is de Eersteling van hen die ontslapen zijn. Stel dat de Heer vanavond zou terugkomen – en er is geen reden waarom dat niet zou kunnen gebeuren –, wat zou dan het resultaat zijn? Allen die van Christus zijn, zullen opstaan om Hem te ontmoeten. Er liggen velen in het graf, er zijn velen die al zijn overleden, maar zij zullen worden opgewekt naar het beeld van de Verlosser. Het zijn degenen die van Christus zijn bij Zijn komst; alleen degenen die van Christus zijn hebben deel aan de eerste opstanding. Je moet daar heel duidelijk over zijn.

Maar wanneer zal dat precies zijn? Niemand weet het. Ik ben hier niet om u te laten zien dat er een moment kan worden vastgesteld voor de terugkeer van de Heer Jezus, maar alleen om te benadrukken dat dit de hoop van de vroege christenen was: de terugkeer van de Heer. En onze hoop is dezelfde. Kijk naar 1 Korinthiërs 15:51, waar staat: 'Zie, ik zeg u een verborgenheid. Wij zullen niet allen ontslapen, maar wij zullen allen veranderd worden'. Niets is duidelijker dan dit. 'We moeten allemaal sterven,' zegt men soms. Nee: 'Wij zullen niet allen ontslapen'. Dat is het duidelijke getuigenis van de Heilige Geest. En stel dat de gezegende Brudegom vanavond in de lucht zou neerdalen en de door Zijn bloed gekochte en geliefde bruid zou oproepen, dan zouden ook wij niet ontslapen en allemaal veranderd worden.

Want vlees en bloed kunnen het koninkrijk van God niet beërven. Maar wij zullen allen veranderd worden, in een ondeelbaar ogenblik, in een oogwenk, zonder waarschuwing! De bazuin zal klinken, maar dat moment is niet het moment dat allen opstaan. Nee, het Woord noemt alleen degenen 'die van Christus zijn, bij Zijn komst' (1 Kor. 15:23). Wat dan? De 'doden zullen onvergankelijk worden opgewekt en wij zullen veranderd worden. Want dit vergankelijke moet onvergankelijkheid aandoen en dit sterfelijke onsterfelijkheid aandoen. En wanneer dit vergankelijke

onvergankelijkheid zal aandoen, en dit sterfelijke onsterfelijke zal aandoen, dan zal het woord uitkomen dat geschreven staat: De dood is verslonden tot overwinning' (vs. 52-54).

En wat gebeurt er dan met degenen die niet van Christus zijn? De Schrift is heel duidelijk en zegt: 'De overigen van de doden werden niet levend voordat de duizend jaren voleindigd waren' (Openb. 20:5). Het is een ernstige zaak om niet van Christus te zijn, en Hem niet toe te behoren. Daarom zeg ik met heel mijn hart: Vrienden, kies voor Christus, geloof in Christus, kom tot Christus! Keer je tot Hem en wees bereid voor Zijn komst. In een oogwenk kan het geluid van de bazuin gehoord worden, en wat dan? De deur van het Evangelie wordt gesloten. Er zal geen goed nieuws van genade – hemelse genade en vergeving – meer verkondigd worden. Er is geen evangelieprediking meer. De deur van de hemel is gesloten, en haar ambassadeurs zijn thuis geroepen. Wat een angstige ontdekking zal dat zijn voor iemand die constateert *nadat* de Heer is gekomen, dat alle kans op redding voorbij is!

De levenden en de ontslapenen

De wijze van de komst van de Heer wordt het duidelijkst beschreven in 1 Thessalonicenzen 4. Daar zegt Paulus: 'Maar wij willen niet dat u onwetend bent, broeders, wat betreft hen die ontslapen, opdat u niet bedroefd bent, zoals ook de overigen die geen hoop hebben. Want als wij geloven dat Jezus is gestorven en opgestaan, evenzeer zal God ook de door Jezus ontslapenen met Hem brengen. Want dit zeggen wij u door het woord van de Heer, dat wij, de levenden die overblijven tot de komst van de Heer, de ontslapenen geenszins zullen voorgaan. Want de Heer Zelf zal met een bevelend roepen, met de stem van een aartsengel en met de bazuin van God neerdalen van de hemel; en de doden in Christus zullen eerst opstaan; daarna zullen wij, de levenden die overblijven, samen met hen in wolken worden opgenomen de Heer tegemoet in de lucht; en zo zullen wij altijd met de Heer zijn. Vertrouwt daarom elkaar met deze woorden' (vs. 13-18).

Wanneer Hij in glorie terugkomt, zal Hij Zijn volk met Zich meebrengen, maar daartoe komt Hij eerst in de lucht en verenigt Hij de Zijnen met Zich. Er zijn twee fasen, Zijn komst als de Bruidegom in de lucht en onze opstanding om Hem te kunnen ontmoeten. Daarna volgt de komst van de Koning op de dag van Zijn glorie, wanneer Hij terugkeert om orde op zaken te stellen hier op aarde. We staan op in heerlijkheid, op de roepstem van de Bruidegom, en wij ontmoeten Hem van Wie we houden in de lucht. En later, wanneer Hij op aarde verschijnt als de Zoon des

Mensen, de Koning der koningen en de Heer der heren, brengt Hij al Zijn hemelse heiligen met Zich mee.

Als hare Majesteit, de koningin, een bericht zou sturen dat iedereen die loyaliteit aan haar wilde tonen, werd uitgenodigd om haar te ontmoeten en zich bij haar gevolg aan te sluiten, zouden dan niet velen haar willen zien en met hun gevolg naar Edinburgh komen? Zonder enige twijfel. Evenzo komt onze gezegende Heer om orde op zaken te stellen hier op aarde, maar eerst komt Hij in de lucht om de Zijnen tot Zich te nemen en Hem te ontmoeten, 'zij die van Christus zijn, bij Zijn komst'. Ik vraag het u nu: Weet u zeker dat u bij Christus' komst aanwezig zult zijn?

Dit moment van blijdschap nadert. Het wordt treffend beschreven: 'Want de Heer Zelf zal met een bevelend roepen, met de stem van een aartsengel en met de bazuin van God neerdalen van de hemel; en de doden in Christus zullen eerst opstaan'. Geen woord over de overige doden, de ongelovigen, de onaangeroerde doden. De doden in Christus zullen eerst opstaan; daarna zullen wij, de levenden die overblijven, samen met hen in wolken worden opgenomen de Heer tegemoet in de lucht; en zo zullen wij altijd met de Heer zijn. Vertrouwt daarom elkaar met deze woorden. Ik ken geen grotere troost dan te weten dat we voordat de klok slaat onze gezegende Heer in de lucht kunnen ontmoeten. Ik ben ervan overtuigd dat elke christen hier vanavond met vreugde de Heer zou willen ontmoeten.

Misschien zeg je: 'Ik weet niet of ik er klaar voor ben'. Maak je dan klaar. Wie wil, laat hij het water van het leven om niet nemen (Openb. 21:6). Heb je nog nooit van het water van het leven gedronken? Drink het dan vanavond, terwijl je hier zit. Wend je tot Jezus. Waarvoor leef je? Ik vraag het ernstig voor Gods aangezicht, met de eeuwigheid voor ons en de komst van de Heer in gedachten: Leeft u alleen voor uzelf? Wend u dan tot Hem en leef voortaan voor Hem, die voor ons is gestorven en opgewekt. Dat is het enige goede om te doen. Ga naar de Heer Jezus toe, wat moet er anders gebeuren?

Zie, de Bruidegom

Zie wat er gebeurde in de opvallende gelijkenis in Mattheüs 25, waar we de komst van de bruidegom en de tien maagden zien. Er waren tien maagden, vijf wijze en vijf dwaas. Vijf waren klaar, de andere vijf niet. Ze gingen allemaal slapen, terwijl de Bruidegom uitbleef. De hoop op de komst van de Heer is bijna negentienhonderd jaar uit het oog verloren, maar nu heeft de Geest de middernachtsroep doen uitgaan: 'Zie, de bruidegom!' Waarom? De Bruidegom komt eraan, de Heer komt terug.

Ben je er nog niet klaar voor? Wat zal het resultaat zijn? Luister: 'Maar te middernacht klonk een geroep: Zie, de Bruidegom! Ga uit, Hem tegemoet! Toen stonden al die maagden op en brachten hun lampen in orde' (Matt. 25:6-7). Wat gebeurde er? De dwaze maagden ontdekten dat ze geen olie hadden. Ze hadden wel de lampen in hun handen.

Ik veronderstel dat het overgrote deel van de toehoorders vanavond christen is, maar kennen jullie echt Christus? Zijn je zonden vergeven? Als je die vraag niet eerlijk kunt beantwoorden, zul je verrast staan op de dag van de komst van de Heer. Je zult onrustig worden, je zult je omdraaien en zeggen: 'Geef ons van uw olie'. Maar het antwoord zal zijn: 'Ga liever naar de verkopers en koop voor uzelf'. Toen zij echter weggingen om te kopen, kwam de Bruidegom. Tevreden met de naam te leven, maar toch dood; tevreden om te leven zonder de Naam echt te kennen, begrijpen ze dat Hij hen niet kent.

Leg vanavond je hoofd niet op het kussen, zonder dat de zaak van je eeuwige redding is beslist. Oprecht en zeker, en ernstig voor God. Waarom? Omdat de Heer komt. 'Toen zij echter weggingen om te kopen, kwam de Bruidegom; en zij die gereed waren, gingen met Hem naar binnen naar de bruiloft, en de deur werd gesloten'. Hoeveel van ons zijn er vanavond klaar voor in deze zaal? Ben je er klaar voor? Zijn jullie er klaar voor? Ben ik er klaar voor? Ja, door genade, door het bloed van de Verlosser, die voor mij stierf en weer is opgestaan. Beste luisteraar, kom nu, drink van het levende water, en dan zul je er klaar voor zijn; en op het moment dat je de roepstem hoort, zul je opstaan en onze gezegende Heer ontmoeten en zeggen: Dit is de Heer op Wie ik heb gewacht.

Dit is dus de blijde boodschap en onze hoop. Christus is gestorven, Hij heeft onze zonden weggedaan, de dood vernietigd, het oordeel doorstaan. En wij die in Hem geloven, staan aan de andere kant van de dood en het oordeel, en wachten nu gewoon op Hem. Toen Hij voor het eerst kwam, nam Hij onze zonden weg. Wanneer Hij de volgende keer komt, zal Hij ons meenemen naar taferelen van rust en glorie, om voor eeuwig de metgezellen van Zijn vreugde te zijn. Als de blinkende Morgenster presenteert Hij Zijn eigen komst als de eerstvolgende gebeurtenis voor ons. Laat ieder van ons echt op Hem wachten en naar Hem uitzien.

Bron: Stem Publishing: [Lecture 1 - Behold the bridegroom; Titel: The Morning Star](#)

